

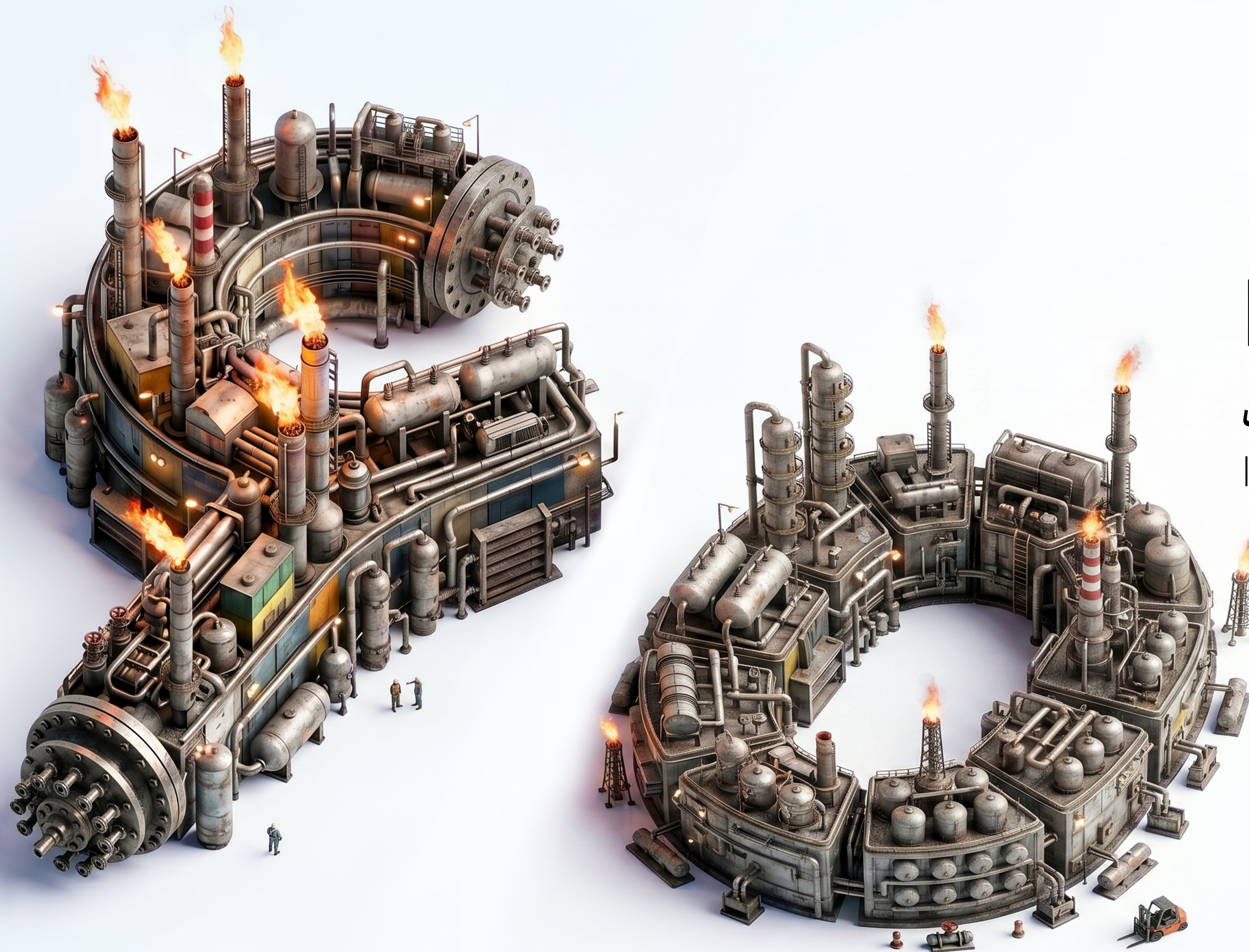

MAGAZONE

۶۰ روز حساس در صنعت پتروشیمی ایران

|مگزون ۶۳- هفته نامه تحلیلی گروه مالی فارابی|

گروه مالی فارابی

۳	جنگ و اثر آن بر آینده صنعت پتروشیمی ایران
۵	جایگاه صنعت پتروشیمی در زنجیره ارزش و تامین خوراک صنایع داخلی
۷	ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی در جهان
۹	ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی در ایران
۱۵	پراکندگی جغرافیایی مجتمع های پتروشیمی در ایران
۱۷	فروش داخلی و صادرات مجتمع های پتروشیمی در ایران
۲۰	ارزیابی آسیب مستقیم به دارایی های فرایندی در دو قطب پتروشیمی
۲۳	سهامداران عمده شرکت های آسیب دیده
۲۶	محصولات عمده تولیدی شرکت های پتروشیمی
۲۹	فروش شرکت های صنعت پتروشیمی در سال ۱۴۰۴

فهرست مطالب

جنگ و اثر آن بر آینده صنعت پتروشیمی ایران

حملات هوایی گسترده به تاسیسات زیربنایی منطقه ویژه ماهشهر (از جمله **فجر انرژی خلیج فارس**) و منطقه ویژه پارس جنوبی (**مبین انرژی و دماوند انرژی**)، باعث قطع همزمان برق، بخار، آب و اکسیژن مورد نیاز بسیاری از مجتمع‌های پتروشیمی شد. از آنجا که این تاسیسات نقش شریان حیاتی برای واحدهای تولیدی دارند، خاموشی آن‌ها زنجیره تامین خوراک و انرژی صنایع پایین‌دستی را در سطح ملی موقتاً مختل کرد.

در پی این اختلال، تولید محصولات مهمی مانند پلیمرها، پلی‌اتیلن، متانول، آمونیاک و مواد آروماتیک در واحدهایی نظیر بندر امام، بوعلی سینا، رجال، امیرکبیر و پارس متوقف یا محدود شد. این توقف، به صورت دومینویی به صنایع پایین‌دستی منتقل شد و **کارخانه‌های لوله و اتصالات پلیمری، کابل‌سازی، قطعات خودرو و حتی تولید مواد شوینده و دارویی** را با کمبود خوراک و کاهش شدید ظرفیت تولید روبه‌رو کرد.

جنگ و اثر آن بر آینده صنعت پتروشیمی ایران

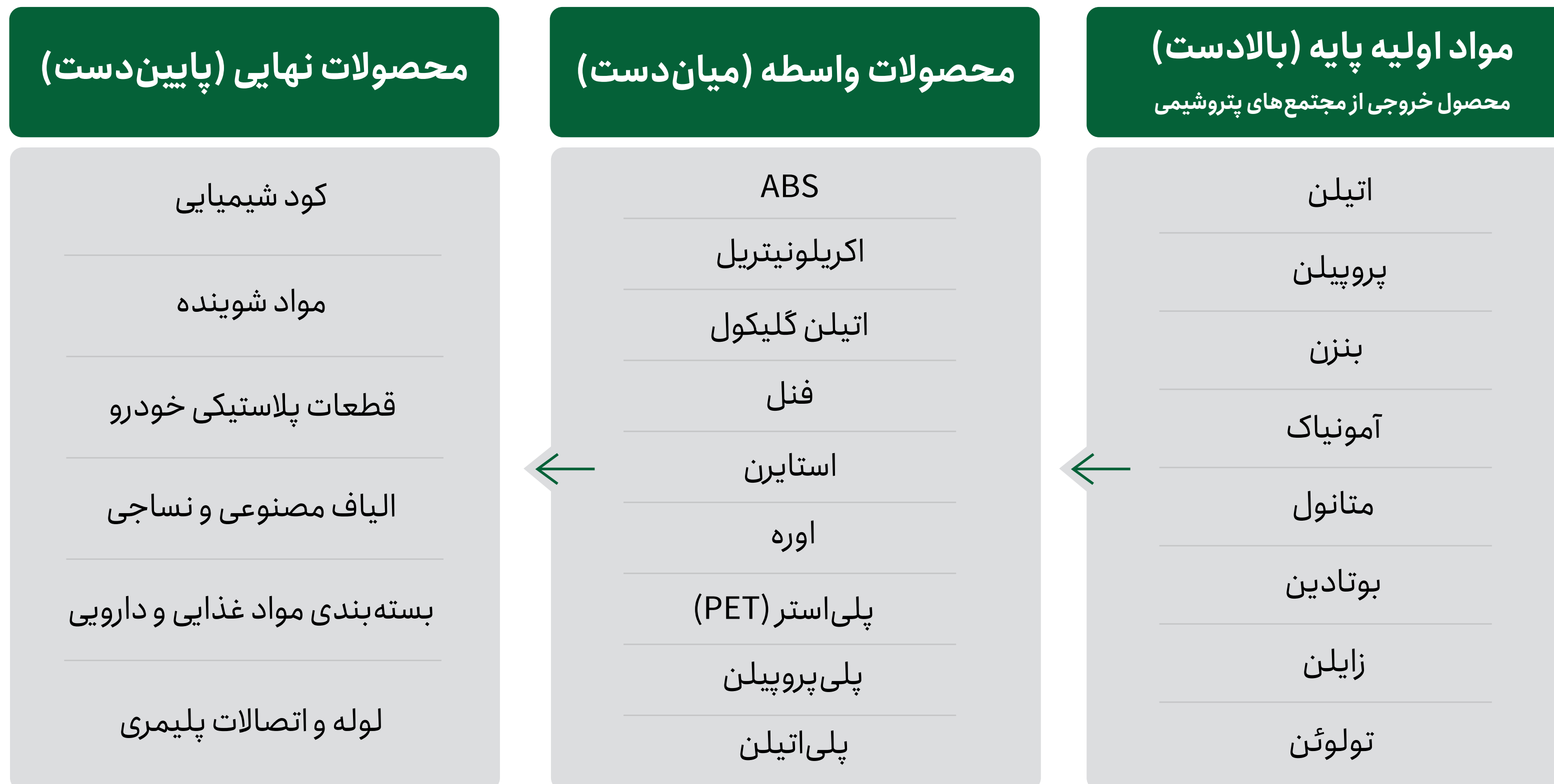
بیشترین خسارت‌ها متوجه تاسیسات حیاتی تامین انرژی مانند **توربین‌های گازی، دیگ‌های بخار، خطوط انتقال گاز و شبکه برق** بوده است؛ تجهیزاتی که اغلب خارجی‌اند و تهیه یا تعمیرشان تحت شرایط تحریم بین ۶ تا ۱۸ ماه زمان می‌برد. این موضوع عملاً بخشی از چند میلیون تن ظرفیت تولید سالانه پتروشیمی کشور را از چرخه خارج می‌کند. علاوه بر این، نشتی گازهای فرایندی از مخازن و خطوط آسیب‌دیده، هم منجر به هدررفت خوراک شده و هم راندمان واحدهای سالم را کاهش داده و بازگشت به شرایط عادی را پیچیده‌تر کرده است.

بر همین اساس، مگزون شماره ۶۳ به بررسی جامع وضعیت صنعت پتروشیمی و میزان آسیب‌های وارد شده به این بخش در پی رخدادهای اخیر می‌پردازد.

جایگاه صنعت پتروشیمی در زنجیره ارزش و تامین خوراک صنایع داخلی

صنعت پتروشیمی ایران به لحاظ ساختاری دارای **پیوندهای پسین** گسترده‌ای است؛ به این معنا که خروجی واحدهای بالادستی این صنعت، به عنوان ماده اولیه (خوراک) برای طیف وسیعی از صنایع پایین دستی مصرف می‌شود. محصولات پایه‌ای نظیر **اتیلن، پروپیلن، متانول، آمونیاک و بنزن** در فرایندهای ثانویه به کالاهای واسطه‌ای و نهایی مانند **پلی‌اتیلن، پلی‌پروپیلن، PVC، اوره و پلی‌اتیلن ترفتالات (PET)** تبدیل می‌شوند. این مواد، ورودی اصلی صنایع تولید لوله و اتصالات پلیمری، بسته‌بندی مواد غذایی و دارویی، الیاف مصنوعی، قطعات پلاستیکی خودرو و مواد شوینده هستند.

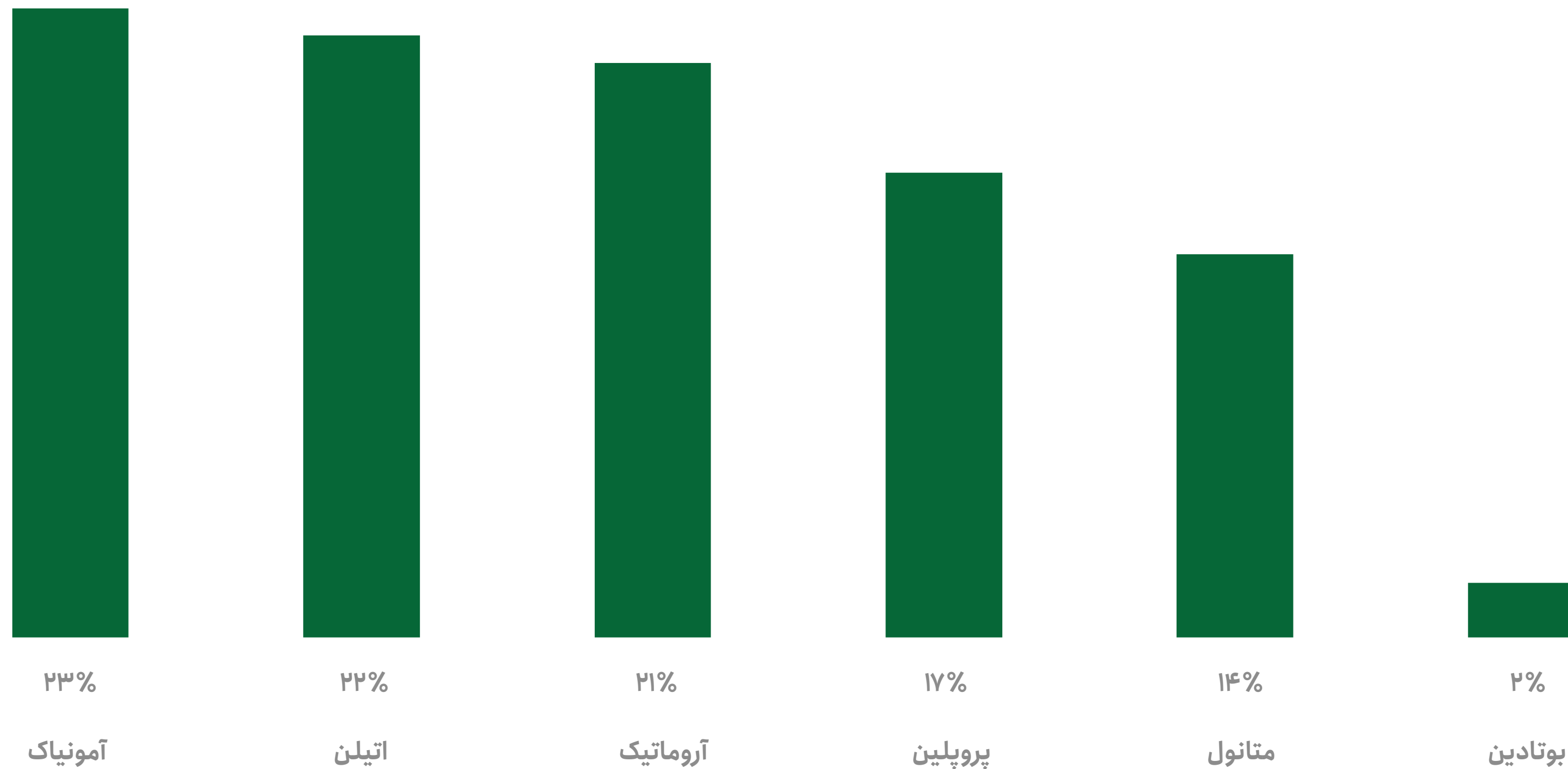
جایگاه صنعت پتروشیمی در زنجیره ارزش و تامین خوراک صنایع داخلی

➤ ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی در جهان

در سال ۲۰۲۴، بخش عمده ظرفیت تولید جهانی پتروشیمی بر سه محصول اصلی - آمونیاک، اتیلن و آروماتیک‌ها - متمرکز بوده است؛ محصولاتی که بیشترین سهم را در زنجیره تولید کودهای نیتروژنی و پلاستیک‌های پایه دارند. پس از این گروه، پروپیلن و متانول نیز به عنوان خوراک مهم صنایع پلیمری و مواد شیمیایی واسطه نقش قابل توجهی ایفا می‌کنند. در مقابل، بوتادین سهم بسیار کوچکی در سبد جهانی دارد و عمدتاً در صنعت لاستیک مصنوعی کاربرد پیدا می‌کند.

ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی در جهان

ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی در ایران

در سال ۲۰۲۴، متانول با اختلاف قابل توجه، بیشترین ظرفیت تولید پتروشیمی ایران را به خود اختصاص داده و نشان دهنده تمرکز شدید کشور بر محصولات گازی مبناست. پس از آن، اتیلن و آمونیاک دو پایه اصلی زنجیره‌های پلاستیک‌ها و کودهای نیتروژنی را تشکیل می‌دهند و همراه با متانول تقریباً کل ظرفیت تولید را پوشش می‌دهند. در مقابل، سهم آروماتیک‌ها، پروپیلن و بوتادین بسیار محدود است؛ موضوعی که در مقایسه با ترکیب متوازن تر سبد جهانی، وابستگی بالای صنعت پتروشیمی ایران به زنجیره متانول و کمبود تنوع در محصولات با ارزش افزوده بالاتر را نشان می‌دهد.

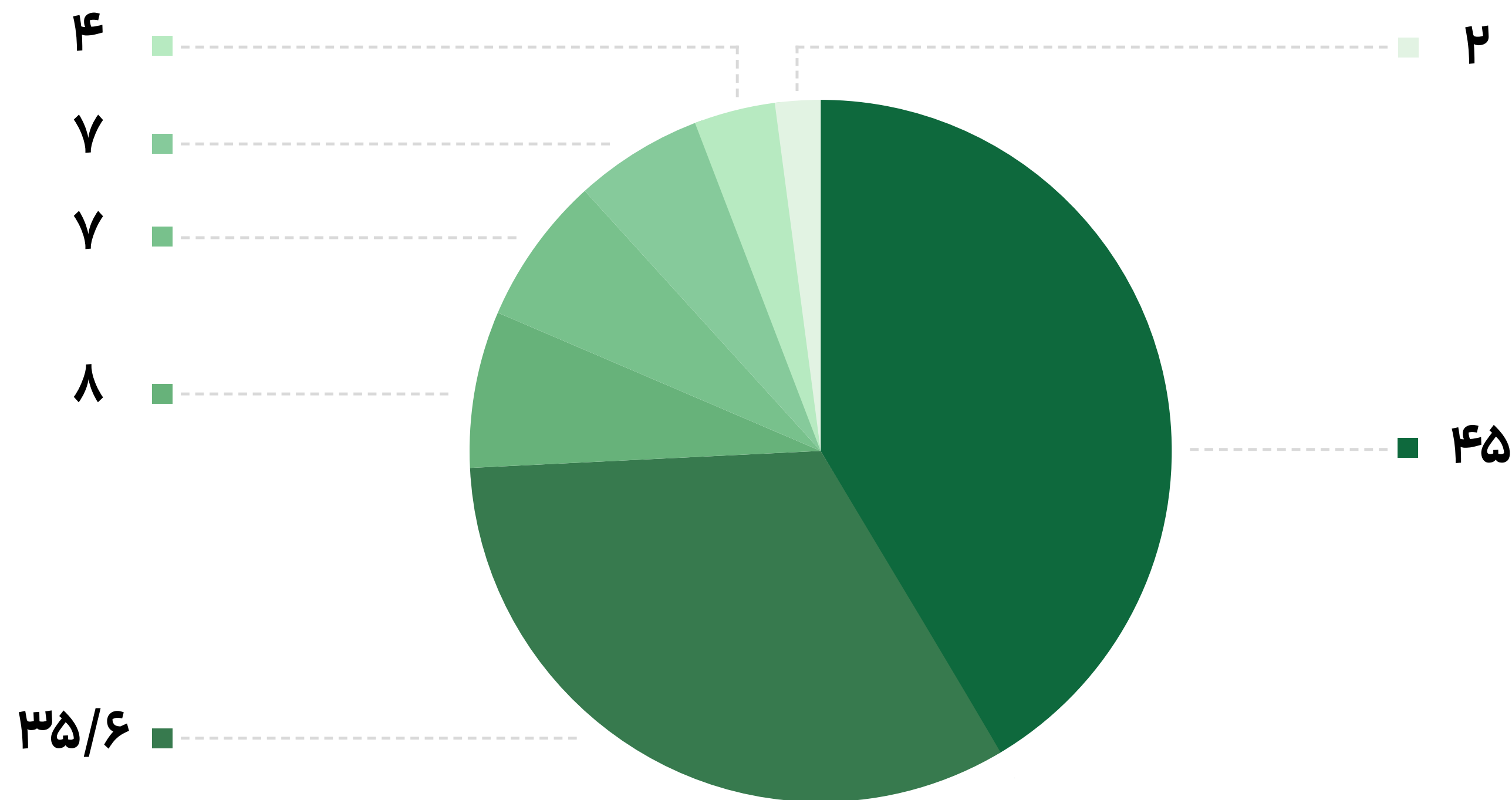
ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی در ایران

مقایسه ظرفیت تولید محصولات پایه صنعت پتروشیمی ایران و کشورهای منطقه در سال ۲۰۲۴

توسعه زنجیره ارزش پتروشیمی بر تولید و به کارگیری محصولات پایه مانند متانول، آمونیاک، الفین ها و آروماتیک ها استوار است. بر اساس داده های ۲۰۲۴، ایران با برخورداری از ظرفیت قابل توجه تولید این محصولات، دومین تولیدکننده بزرگ منطقه است؛ هرچند همچنان فاصله محسوسی با عربستان به عنوان بازیگر اصلی دارد. در مقابل، مجموع ظرفیت چهار کشور کوچک حاشیه خلیج فارس نیز به سطح قابل توجهی رسیده و رویکرد فعال آن ها در رقابت برای بازارهای صادراتی را نشان می دهد. ترکیه نیز با ظرفیت اندک خود، عملاً واردکننده ای بزرگ محسوب می شود و این شکاف می تواند فرصت صادراتی مهمی برای ایران ایجاد کند؛ به شرط تقویت زیرساخت های لجستیکی و روابط تجاری میان دو کشور. عملاً به طور کل از تورم جا ماندند و سهامداران این صنایع نتوانستند دارایی خود را در برابر تورم حفظ کنند.

ظرفیت تولید (میلیون تن در سال)

عربستان

ایران

قطر

امارات

عمان

کویت

ترکیه

مقایسه سبد محصولات پایه پتروشیمی

در مقایسه سبد محصولات پایه پتروشیمی در منطقه، مسئله اصلی فقط فاصله ظرفیت ایران با عربستان نیست، بلکه **نوع ترکیب تولید** است. ایران بخش بزرگی از ظرفیت خود را به **متانول و آمونیاک** (محصولات کاملاً گازمبنا و کم تنوع) اختصاص داده و به بزرگ‌ترین تولیدکننده این گروه تبدیل شده است؛ محصولاتی که شدیداً به قیمت گاز و نوسانات بازار کود و سوخت وابسته‌اند و سهم مسلطی در ظرفیت کشور دارند.

در مقابل، عربستان بخش عمده توان خود را به **الفین‌ها** (اتیلن، پروپیلن، بوتادین) و **آروماتیک‌ها** (بنزن، تولوئن، پارازایلن) متمرکز کرده است؛ موادی که ورودی زنجیره‌های پلیمری، الیاف و محصولات پیشرفته‌تر محسوب می‌شوند و معمولاً حاشیه سود پایدارتری دارند. در ایران اما ظرفیت بسیار محدود **پروپیلن و آروماتیک‌ها** (مثل پروپیلن، بنزن، تولوئن، پارازایلن) نشان‌دهنده کمبود تنوع در بخش‌های با ارزش افزوده بالاتر و اتکای سنگین به زنجیره متانول است. هم‌زمان، کشورهایمانند قطر، عمان و امارات نیز در حال توسعه ظرفیت **متانول و آمونیاک** هستند؛ روندی که می‌تواند انحصار فعلی ایران در این بخش را در میان‌مدت به چالش بکشد.

ظرفیت تولید محصولات پایه پتروشیمی ایران و کشورهای منطقه در سال ۲۰۲۴ (میلیون تن در سال)

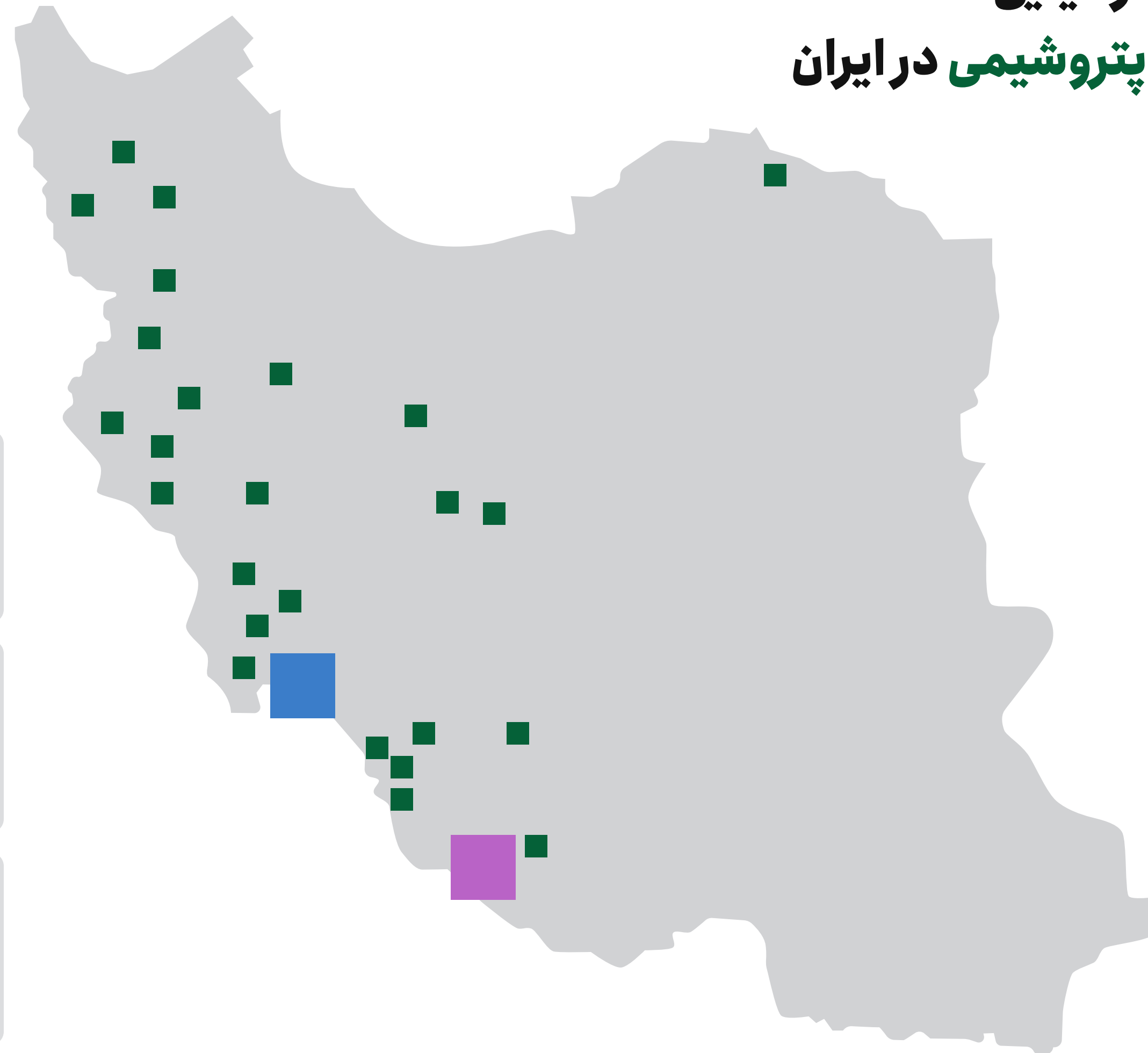
ایران	عربستان	امارات	کویت	قطر	ترکیه	عمان	
۷,۲۶۰	۶,۵۲۷	۱,۰۸۹	۰	۳,۸۰۰	۸۵۹	۲,۱۴۵	آمونیاک
۱۵,۷۳۶	۷,۵۸۱	۰	۰	۱,۰۷۰	۰	۲,۳۵۰	متانول
۸,۸۵۲	۱۷,۷۵۰	۳,۶۲۰	۱,۷۷۰	۲,۶۰۵	۵۸۸	۸۸۰	اتیلن
۱,۰۳۱	۷,۰۹۰	۲,۵۰۲	۲۴۳	۰	۲۶۵	۷۱۰	پروپیلن
۲۳۶	۱۳۰	۰	۰	۰	۰	۰	بوتادین
۹۴۵	۲,۸۲۹	۰	۳۹۳	۳۶	۲۱۱	۲۷۸	بنزن
۱,۳۷۴	۲,۰۵۰	۰	۸۲۲	۰	۱۳۹	۸۱۸	پارازایلن
۲۲۱	۱,۳۸۷	۰	۴۱۹	۰	۷۰	۲۹۰	تولوئن
۳۵,۶۵۵	۴۵,۳۴۴	۷,۲۱۱	۳,۶۴۷	۷,۵۱۱	۲,۱۳۲	۷,۴۷۱	مجموع

پراکندگی جغرافیایی مجتمع‌های پتروشیمی در ایران

مجتمع‌های پتروشیمی ایران به شدت در دو منطقه **عسلویه/کنگان و ماهشهر** متمرکزند؛ ۴۵ مجتمع از مجموع ۷۳ مجتمع کشور در همین دو قطب قرار دارند و حدود **۷۵ درصد ظرفیت اسمی تولید** (۷۲/۴ از ۹۶/۶ میلیون تن) را در اختیار دارند. تاسیسات متمرکز تامین یوتیلیتی کشور (برق، بخار و آب فرایندی) نیز فقط در همین مناطق مستقر است و سه واحد موجود، سهم ۷۵ درصدی تولید را تغذیه می‌کنند.

این تمرکز بالا، عسلویه و ماهشهر را به **گلوگاه‌های حیاتی صنعت پتروشیمی** تبدیل کرده است؛ هر اختلالی در آن‌ها می‌تواند با قطع سرویس‌های مشترک، بخش بزرگی از ظرفیت کشور را هم‌زمان از مدار خارج کند. حملات اخیر نیز از همین آسیب‌پذیری ناشی می‌شود: هدف، ضربه سریع به یکی از منابع اصلی ارزآوری کشور از طریق تخریب زیرساخت‌هایی است که بازسازی آن‌ها پرهزینه و زمان‌بر خواهد بود.

پراکندگی جغرافیایی مجموع‌های پتروشیمی در ایران

ظرفیت اسمی ۲۴/۲ میلیون تن در سال	سایر مناطق
	مجموع پتروشیمی ۲۸

ظرفیت اسمی ۲۵/۸ میلیون تن در سال	منطقه ماهشهر
	مجموع پتروشیمی ۲۰+۱
	مجموع تاسیسات جانبی

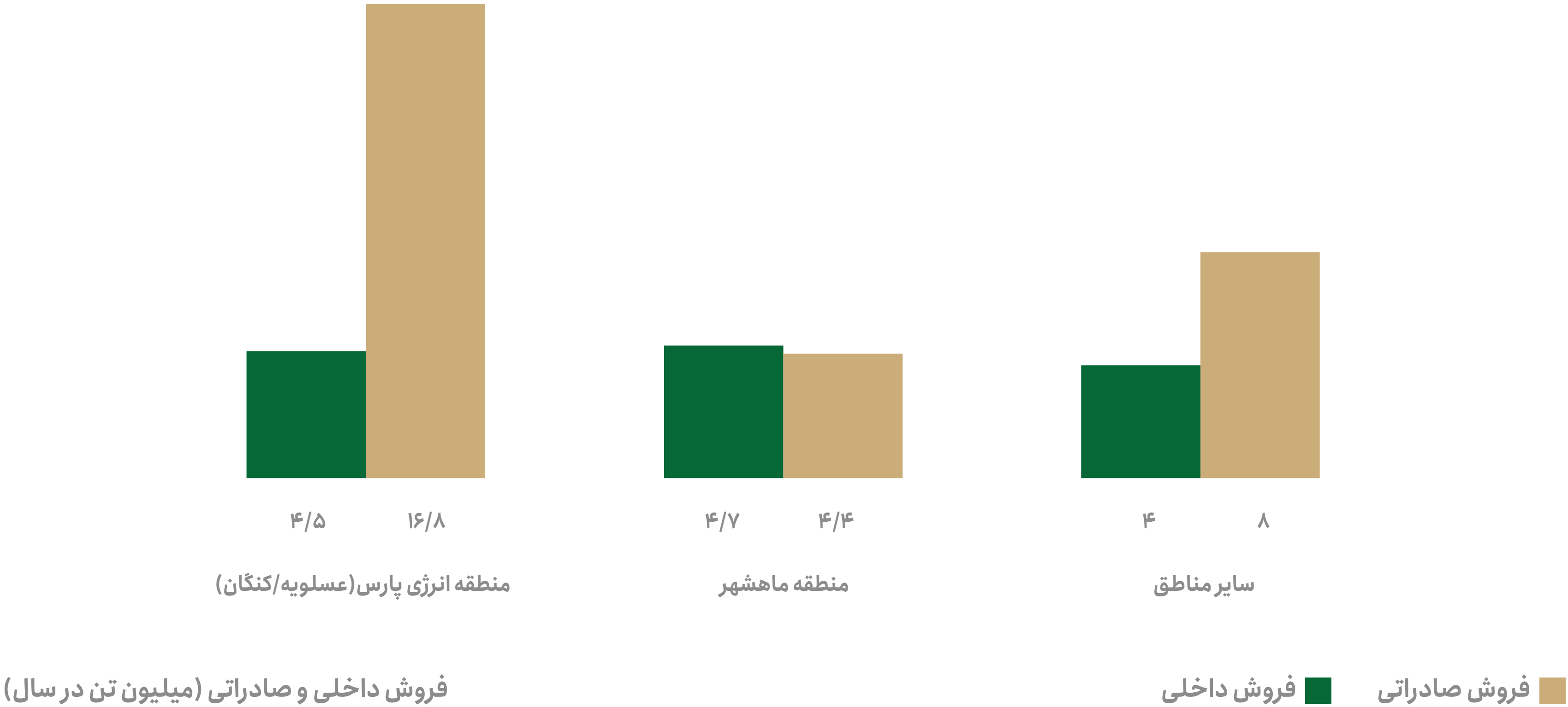
ظرفیت اسمی ۴۶/۶ میلیون تن در سال	منطقه انرژی پارس (عسلویه/کنگان)
	مجموع پتروشیمی ۲۵+۲
	مجموع تاسیسات جانبی

فروش داخلی و صادرات مجتمع‌های پتروشیمی در ایران

داده‌های فروش نشان می‌دهد **عسلویه/کنگان** قطب اصلی صادرات پتروشیمی است. از **۲۱/۳ میلیون تن فروش** این منطقه، **۱۶/۸ میلیون تن** (حدود ۷۹ درصد) صادر می‌شود و بخش بزرگی از ارزآوری صنعت را شکل می‌دهد.

در **ماه‌شهر** وضعیت متفاوت است: **۴/۷ میلیون تن فروش داخلی** در برابر **۴/۴ میلیون تن صادرات**؛ یعنی نقش اصلی این منطقه، **تامین خوراک صنایع پایین دست داخل کشور** است. در نتیجه، عسلویه ستون صادرات و ماه‌شهر ستون تامین داخلی به شمار می‌آیند و اختلال در هرکدام می‌تواند بخشی مهم از عملکرد کل صنعت را مختل کند.

فروش داخلی و صادرات مجتمع‌های پتروشیمی در ایران

بررسی آسیب‌های جنگ
به مجتمع‌های پتروشیمی

➤ ارزیابی آسیب مستقیم به دارایی‌های فرایندی در دو قطب پتروشیمی

در ماه‌شهر چند مجتمع بزرگ و متنوع که زنجیره‌ای از محصولات پایه تا پلیمرها و آروماتیک‌ها را پوشش می‌دهند آسیب دیدند: **پتروشیمی بندرامام** (۶/۵ میلیون تن)، **مارون** (۴/۵)، **اروند** (۲/۸)، **امیرکبیر** (۱/۸)، **بوعلی سینا** (۱/۷) و **تندگویان** (۱/۵). الگوی این آسیب نشان می‌دهد که مهاجمان به طور هم‌زمان واحدهای **الفینی**، **پلیمری** و **آروماتیکی** این قطب را از مدار تولید خارج کرده‌اند تا تامین خوراک صنایع پایین‌دستی داخلی را قطع کنند. در **عسلویه** نیز مجتمع‌های صادرات محور هدف قرار گرفتند: **پتروشیمی پردیس** (اوره)، **نوری** (آروماتیک)، **زاگرس** (متانول)، **جم و جم‌پیلن**. توقف تولید در این واحدها به دلیل سهم بالای‌شان در صادرات متانول، اوره و آروماتیک، فشار مستقیمی بر جریان ارزآوری صنعت وارد می‌کند.

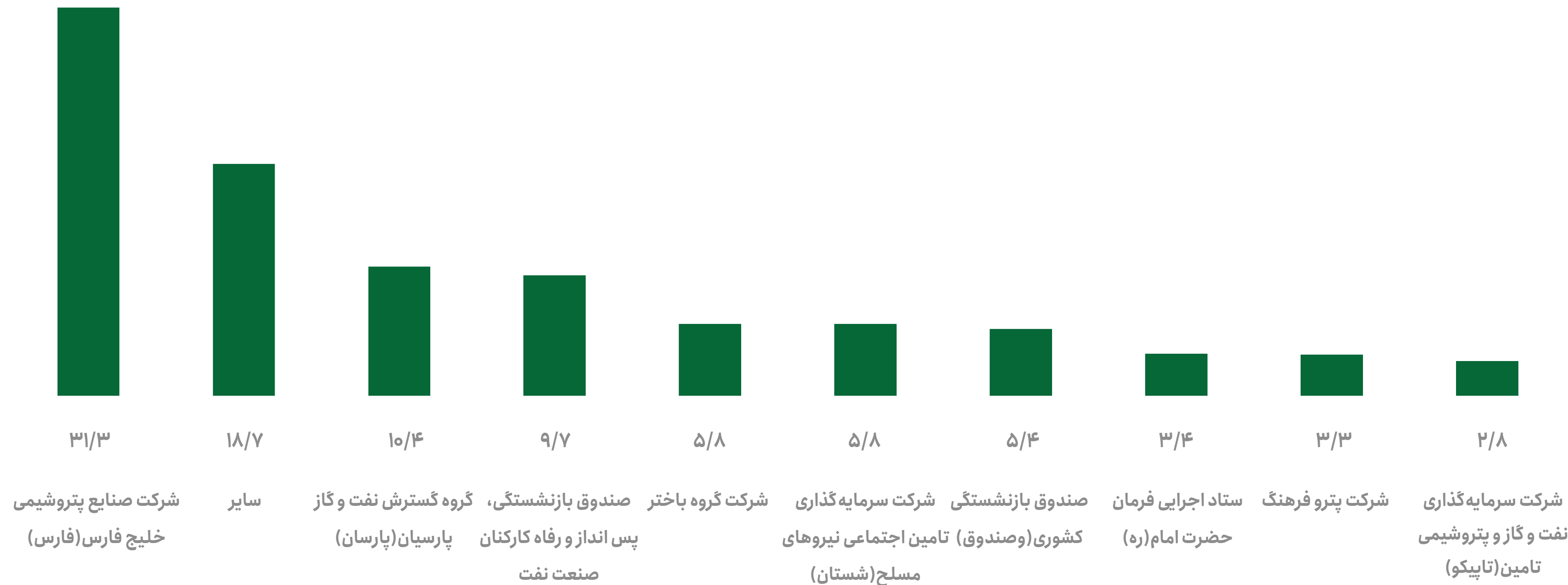
اما ضربه مهم‌تر به **تاسیسات یوتیلیتی** وارد شد. **فجر انرژی ۱ و ۲** در ماه‌شهر و **مبین و دماوند** در عسلویه - که خدمات برق، بخار و آب بیش از ۴۵ مجتمع را تامین می‌کنند - از مدار خارج شدند. با قطع این سرویس‌ها، حتی مجتمع‌های سالمی مانند **آریاساسول**، **فن‌آوران** و **تخت‌جمشید** نیز متوقف شدند؛ بنابراین علاوه بر واحدهای آسیب‌دیده، بخشی دیگر از ظرفیت صنعت نیز به طور غیرمستقیم از مدار خارج شد.

ظرفیت اسمی صنعت بر اساس شرکت مادر

داده‌های ظرفیت اسمی نشان می‌دهد مالکیت صنعت پتروشیمی ایران عمدتاً در دست چند نهاد دولتی و شبه دولتی متمرکز است. **شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس** حدود ۳۲ درصد از کل ظرفیت کشور را در اختیار دارد و در کنار **پارسان** و **صندوق بازنشستگی نفت**، در مجموع بیش از نیمی از ظرفیت پتروشیمی ایران (۵۳ درصد) را کنترل می‌کنند.

پس از آن، نهادهایی چون **باختر، شستان، و صندوق و ستاد اجرایی** هر یک سهمی قابل توجه دارند و ۱۸/۷ میلیون تن از ظرفیت کل خارج از این مجموعه‌هاست. چنین ترکیبی، صنعت پتروشیمی را به **دارایی‌ای استراتژیک تحت مدیریت نهادهای حاکمیتی و صندوق‌های بازنشستگی** بدل کرده است؛ از این رو آسیب به زیرساخت‌های متمرکز عسلویه و ماهشهر نه تنها ضربه‌ای ارزی به اقتصاد، بلکه فشار مستقیمی بر منابع مالی اصلی این نهادها به شمار می‌آید.

ظرفیت اسمی صنعت بر اساس شرکت مادر

ظرفیت اسمی (میلیون تن در سال)

سهامداران عمده شرکت‌های آسیب دیده

حملات اخیر بیشترین آسیب را متوجه دو هلدینگ بزرگ **فارس** و **تاپیکو** کرده است. فارس که سهامدار اصلی یوتیلیتی‌های **فجر و مبین** و مالک پتروشیمی‌هایی مانند **بوعلی، نوری، ارونند و تندگویان** است، هم خسارت مستقیم دیده و هم با توقف تولید این واحدها، بخش مهمی از درآمد عملیاتی‌اش متوقف شده است. تاپیکو نیز با سهامداری در مجتمع‌های کلیدی مانند **مارون، فناوران، نوری، زاگرس و جم**، بخش قابل توجهی از دارایی‌هایش را در معرض توقف و افت ارزش می‌بیند.

تمرکز سهامداری در این دو هلدینگ باعث شده این شوک نه فقط تولیدکنندگان، بلکه اصلی‌ترین **نهادهای سرمایه‌گذاری صنعت** را همزمان تحت فشار بگذارد و اثر آن مستقیماً در ترازنامه‌شان منعکس شود.

نام شرکت	نماد	سهامدار عمده
فجر انرژی خلیج فارس	مبین	فارس
مبین انرژی خلیج فارس	بفجر	فارس
پتروشیمی مارون	مارون	تاپیکو - مهرگان - وامین
پتروشیمی اروند	اروند	فارس - نوری
پتروشیمی امیرکبیر	شکبیر	بانک رفاه - وصندوق
پتروشیمی بوعلی سینا	بوعلی	فارس
پتروشیمی تندگویان	شگویا	فارس - بوعلی

نام شرکت	نماد	سهامدار عمده
پتروشیمی فناوریان	شفن	تاپیکو - صندوق
پتروشیمی آریا ساسول	آریا	پارس
پتروشیمی پردیس	شپدیس	پارسان
پتروشیمی نوری	نوری	فارس - تاپیکو
پتروشیمی زاگرس	زاگرس	تاپیکو
پتروشیمی جم	جم	وصندوق - تاپیکو
پتروشیمی جم پیلن	جم پیلن	جم
پتروشیمی تخت جمشید	شجم	شرکت طراحی و تامین قطعات صنعت پتروشیمی - شرکت پی آی تی کیش

محصولات عمده تولیدی شرکت های پتروشیمی

بررسی سبد محصولات شرکت های آسیب دیده نشان می دهد توقف تولید، سه دسته اصلی از محصولات پایه را هدف قرار داده است:

۱) پلیمرها

واحدهای **مارون، شکبیر، آریاساسول، جم و جم پیلن** تولیدکنندگان اصلی پلی اتیلن و پلی پروپیلن کشورند؛ توقف آنها مستقیماً صنایع **بسته بندی، لوله و اتصالات، قطعات خودرو و لوازم خانگی** را با کمبود خوراک روبه رو می کند. همچنین توقف تولید PVC در **اروند** به کمبود مواد اولیه پروفیل، کفپوش و روکش کابل منجر می شود.

۲) آروماتیک ها

خروج **بوعلی سینا و نوری** از مدار یعنی توقف تولید **بنزن و پارازایلین**؛ خوراک اصلی PET در **تندگویان**. این اختلال زنجیره تولید **گرید بطری (نوشیدنی و غذایی) و گرید الیاف (نساجی و فرش)** را دچار وقفه می کند.

۳) متانول، اوره و لاستیک مصنوعی

توقف **زاگرس** و **شفن** تولید متانول و کاهش صادرات و خوراک صنایع فرمالدهید و اسید استیک را محدود می‌کند. توقف **اوره** در **شپدیس** نیز بازار **کود کشاورزی** را تحت فشار قرار می‌دهد. آسیب به **شجم** به عنوان تنها تولیدکننده **PBR** و **SBR** نیز مستقیماً صنعت **تایرسازی و قطعات لاستیکی خودرو** را متاثر می‌کند.

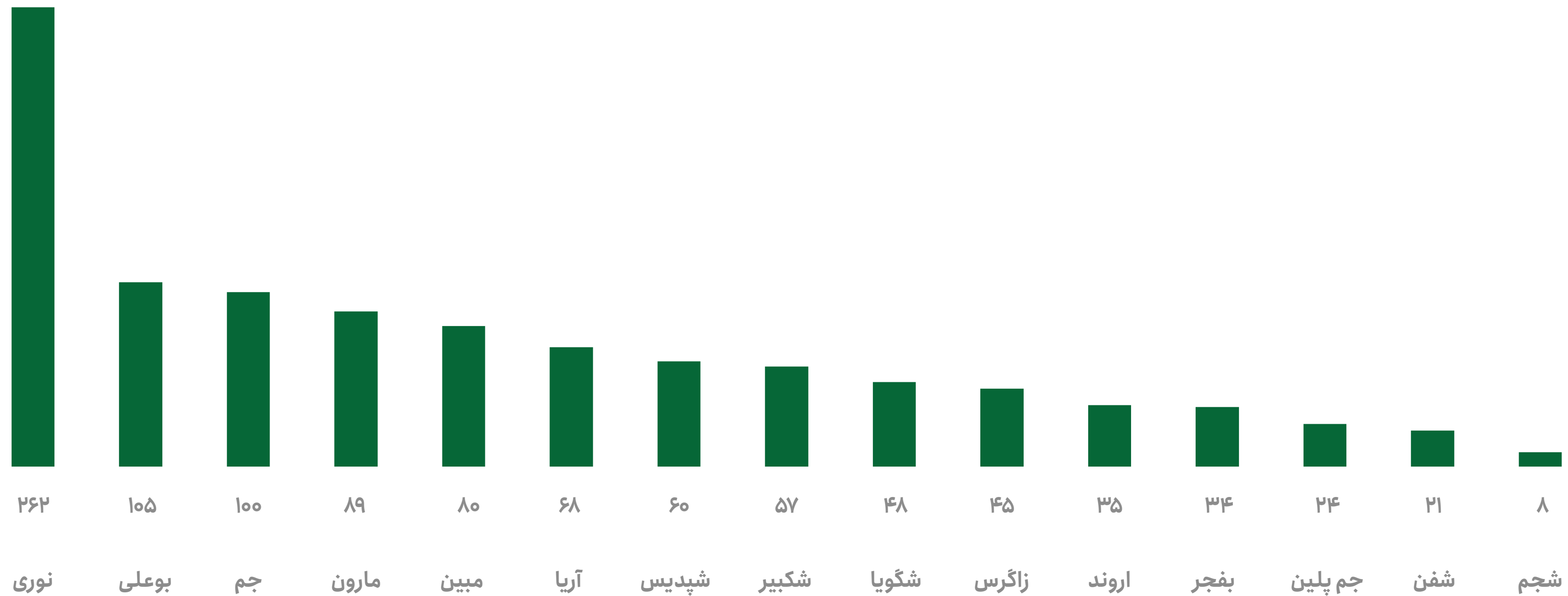
برآیند این توقف‌ها نشان می‌دهد بیشترین فشار بر سه صنعت پایین‌دستی **بسته‌بندی، نساجی و خودروسازی** وارد خواهد شد؛ صنایعی که اتکای بالایی به خوراک داخلی دارند و موجودی انبار آنها محدود است.

نماد	محصول تولیدی	نماد	محصول تولیدی
مبین	گاز، برق، آب و هوای ابزار دقیق	آریا	پلی اتیلن و اتیلن
بفجر	گاز، برق، آب و هوای ابزار دقیق	شپدیس	اوره
مارون	پلی اتیلن، اتیلن پلی پروپیلن و منو اتیلن	نوری	رافینیت، بنزن و پارازایلین
اروند	پلی وینیل کلراید، کاستیک و کلر	زاگرس	متانول
شکبیر	پلی اتیلن و پروپیلن	جم	پلی اتیلن، اتیلن و پروپیلن
بوعلی	ریفرمیت، پارازایلین، رافینیت	جم پیلن	پلی پروپیلن
شگویا	گرید بطری، گرید الیاف و نخ POY	شجم	PBR - SBR
شفن	متانول، اسید استیک		

فروش شرکت‌های صنعت پتروشیمی در سال ۱۴۰۴

بر اساس صورت‌های مالی سال ۱۴۰۴، مجموع فروش خالص ۱۵ شرکت پتروشیمی آسیب‌دیده به حدود ۱,۰۳۵ **همت** رسیده است. در این میان **نوری، بوعلی و جم** بیشترین سهم درآمدی را دارند؛ بنابراین توقف یا افت تولید این واحدها در سال ۱۴۰۵ به معنای حذف بخش مهمی از جریان نقدی صنعت است. در عین حال، دو تاسیسات یوتیلیتی **مبین و فجر** که خود جزو شرکت‌های پرفروش‌اند (**۸۰ همت و ۳۴ همت**) با قطع سرویس‌دهی، علاوه بر از دست دادن درآمد عملیاتی، موجب توقف درآمدزایی بسیاری از مجتمع‌های تولیدی نیز شده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد اثر مالی بحران، هم مستقیم و هم شبکه‌ای است و دامنه آن فراتر از واحدهای درگیر خواهد بود.

فروش شرکت‌های صنعت پتروشیمی در سال ۱۴۰۴

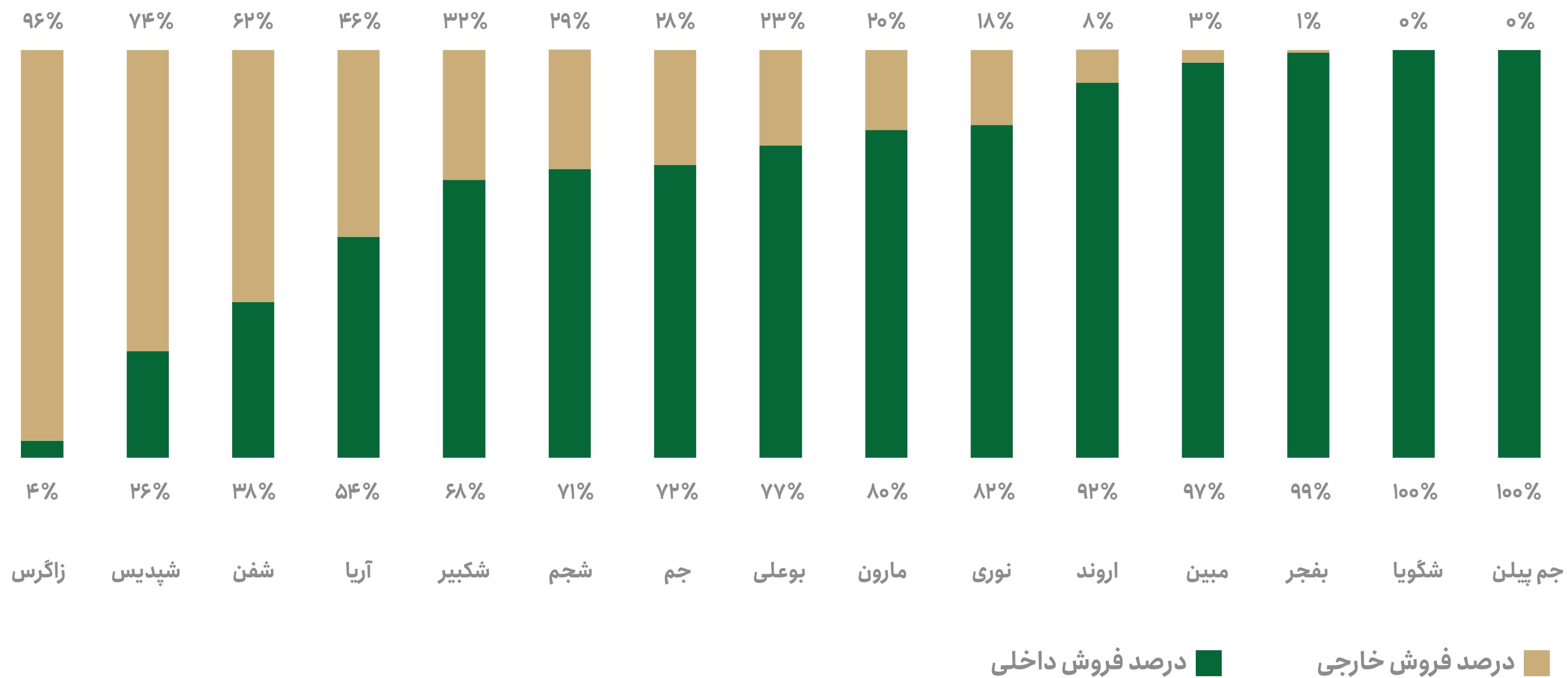
میزان کل فروش (هزار میلیارد تومان)

فروش داخلی و خارجی شرکت‌ها در سال ۱۴۰۴

ترکیب فروش ۱۵ شرکت پتروشیمی آسیب‌دیده نشان‌دهنده یک **دوگانگی ساختاری** است. در یک سو، واحدهایی مانند **زاگرس، شپدیس، شفن و آریاساسول** قرار دارند که بخش عمده فروش آن‌ها صادراتی است؛ توقف تولید در این شرکت‌ها مستقیماً **جریان ارزآوری** را کاهش داده و می‌تواند به از دست رفتن سهم بازارهای آسیایی منجر شود.

در سوی دیگر، شرکت‌هایی مانند **شگویا، جم‌پیلن، بفجر و اروند** عمدتاً بر **بازار داخلی** متمرکزند و تامین‌کننده خوراک صنایع پایین‌دستی‌اند؛ توقف آن‌ها سریعاً به کمبود مواد اولیه در صنایعی مانند **بسته‌بندی PET، نساجی و پلیمرهای مهندسی** منجر می‌شود. در این میان، مجتمع‌های بزرگ چندمحصولی مانند **نوری، بوعلی، مارون و جم** هم‌زمان سهم قابل‌توجهی در بازار داخلی و صادرات دارند؛ بنابراین بحران فعلی دو اثر هم‌زمان دارد: **اختلال در تامین مواد اولیه صنایع داخلی و کاهش درآمدهای ارزی کشور.**

فروش داخلی و خارجی شرکت‌ها در سال ۱۴۰۴

حمله به تاسیسات یوتیلیتی **فجر، مبین و دماوند** در ماهشهر و عسلویه یکی از سنگین ترین شوک های زیرساختی صنعت پتروشیمی ایران را رقم زد؛ اختلالی که با قطع زنجیره تامین انرژی، تولید ده ها مجتمع را متوقف کرد و اثر آن تا صنایع پایین دستی **بسته بندی، نساجی، خودرو و دارو** امتداد یافت. برآوردها از افت شدید تولید و توقف روزانه ده ها میلیون دلار درآمد صادراتی حکایت دارد و بار دیگر **آسیب پذیری ناشی از تمرکز جغرافیایی زیرساخت ها** را آشکار می کند. با این حال دو عامل مانع از تبدیل بحران به فروپاشی کامل شد: نخست آنکه بخش عمده خسارت به **تجهیزات جانبی** وارد شده و واحدهای اصلی فرایندی سالم مانده اند؛ دوم اینکه عملیات **بازسازی و راه اندازی مجدد** با سرعت در حال انجام است. بازگشت تدریجی سرویس های حیاتی در فجر انرژی و برنامه راه اندازی مجدد مجتمع هایی مانند **مارون، غدیر و اروند** نشان می دهد صنعت در حال عبور از مرحله اضطراری است. آنچه رخ داده پایان صنعت پتروشیمی نیست، بلکه آزمونی برای بازسازی و کاهش آسیب پذیری زیرساخت ها است.

منبع: گزارش شرکت ملی صنایع پتروشیمی

اطلاعیه سلب مسئولیت

این گزارش براساس بررسی اطلاعات معاملات و صورت های مالی منتشر شده توسط شرکت ها تهیه شده است؛

بنابراین به تنهایی نمی تواند معیار کاملی برای سرمایه گذاری تلقی شود.